

בהיכלו

פרשת פנחס תשפ"ד

// לפגוש את המלך בפגימה

החיצונית, אחד עם קצת יותר קשרים. פגוש אוני לאולם הפנימי, ולכמה דקות קבל הזדמנות חד פעמית לקבל פני המלך.

אך אם יקרה ואחד מאנשי המלך יפגוש למשכב לא עלינו, ורחמי של המלך יתעוררו על מצבו הקשה, הוא יפנה לביתו של האיש, ויכנס אצלו לחדר משכבו. אנחנו נמצא את המלך בהדרו יושב ומאיר מאור פניו לאיש אשר אפלו לא לבוש כראוי בשביל לצאת לרחוב, קל וחמר לא כנדרש בפגישה עם המלך בעצמו.

מסגל מאד להתקרב עכשו, על ידי תורה ותפלה לעשות לשכינה קו ואכסניא שתשרה אצלנו

// גאלה פרטית

כשביית המקדש היה קיים היינו זוכים לעלות ולמלא את המצבור, להטעין את הנשמה, והיום השכינה הקדושה באה אלינו, עם רצון חזק זה אנחנו יכולים להגיע ממש לכל הקדושות וקרבת האלוקים שזכו בבית המקדש, עד שאמר חכמינו [ל' (ברכות לג): "מי שיש בו דעה כאלו נבנה בית המקדש בימיו", כי על ידי שאדם מתבודד הרבה בימים אלו, ומבקש מלפניו יתברך שיזכה להגיע אל גאלת נפשו הפרטית, ולצאת מכל התאוות והמדות רעות המתגברות עליו, ולהמשיך על עצמו מוחים זפים ונקיים, על ידי זה עושה קו לשכינה הקדושה, הנמצאת בגלות בימים אלו, וזכה לסייעתא דשמיא מיחדת להושיע בכל אשר מבקש.

הבה ונתחיל מחדש בימים מסגלים אלו, להתבודד כל יום אליו יתברך כמה דקות, כפי יכולתנו, עם כל מלה ומלה נבנה קו לשכינה הקדושה ונזכה לדברים נפלאים.

פעם ספרו לפני רבי נתן זי"ע, שאנשים קשרים ואומרים, שבימי בין המצרים יש להם ירידה ונפילה, הם מי עצבות ומרה שחרה וקשים לעבודת השם, נענה מוהרנ"ת ז"ל שהאמת היא הפוכה לגמרי, ימים אלו מסגלים ביותר, בקלות אפשר מאד להתקרב אליו יתברך, יותר מכל יום אחר בשנה, כי פשהשכינה בגלות עמונה, היא קרובה וסמוכה אלינו מאד, ומסגל מאד להתקרב עכשו, על ידי תורה ותפלה לעשות לה קו ואכסניא שתשרה אצלנו, ואז יזכה האדם לעליה גדולה.

לא בחנם מסובב הבעל דבר ימים אלו עם דמיונות של עצבות ומרה שחרה, אוצר גדול ועצום מאד יהיו עליו בודאי הרבה מנגולים וחוממות, שלא יהנו ממנו אלו שאינם ראויים, אבל מי שאינו מטעה את עצמו, קופץ ודולג על כל המניעות, ומרבה בתפלות והתבודדות בימים אלו שיזכה להתקרב אל השם יתברך באמת, ולמצא אותו יתברך בתוך כל הסתרות והפסויים יזכה למצא אוצר נפלא מאד.

// המלך מגיע

רבי נתן מביא משל נפלא: אדם בריא שרוצה לפגוש את המלך, להתעורר מאור פניו, הוא צריך להתכונן לכך רבות, לנקות ולטהר את עצמו יפה יפה, להתלבש כראוי, ואחרי כל ההכנות פשוט לדפק על דלתות רבות, לבקש מראוי פני המלך שישתדלו עבורו לקבל רשות להכנס. ואחרי כל התחבולות שרק צריך לעשות, הוא עדין לא יקבל רשות אלא כפי מדרגתו, אחד יקבל רק לחצר

נחלת לאן אתה בורח?

אמר מוהרנ"ת ז"ל לידיד נעוריו שרצה להיות בורח וכו', כי היה תקוע בחובות, ולא מצא לעצמו עצה אחרת רק לברח, והתישב לפני שבורח, שיכנס להפרד מחברו הקר מוהרנ"ת ז"ל, שלמד עמו בימי נעוריו, ושטח לו את כל מצבו המור וכו'. ענה לו מוהרנ"ת ז"ל: עצתי - אם לברח, ברח לה רק אליו יתברך, "אנטלויפן איז נאהר צום אייבערשטן". וצית אותו, ולבסוף היתה לו ישיעה.

ולכן גם לה אני אומר, נקלעת בבטיה רצינית, כלם פנגדך ורוצים לתפס אותך וכו', אדרבה עכשו הוא הזמן הכי טוב רק לברח אליו יתברך, כי אין לה זמן יותר מתאים כמו עכשו, מאחר שאתה רואה שכלם פנגדך וכו', וכלם עזבו אותך, עכשו פשתבא אליו יתברך, תבא עם לב אמת, לב נכון, וכל דבור שתדבר עמו יתברך יהיה עם אמת כפי מדרגתך. ורבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן קיב): כשאדם מדבר דבור אמת, אז מאיר לו אור הקדוש ברוך הוא איך לצאת מהחשך שנקלד בו. ולכן אל תפל בדעתך, אתה לא לבד, הקדוש ברוך הוא נמצא אתך, עמו ואצלה, תבטל את עצמך לגמרי אליו יתברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש ברוך הוא, שדוד הטבע ממש.

(אשר בנחל מכתב חתש"מ)

תפתח את הבית

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת
קדש לסדר פנחס ח"י תמוז התשפ"ג

מקום נכבד וחשוב למלך הכבוד.

החיים והשלום וכל טוב סלה
יגיעו וירדפו אל כל אנשי שלומנו
היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב,
עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר,
הו"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

גם אמירת מזמורי תהלים הם קו
להשכינה הקדושה, כי הרי בספר
תהלים יש מאה וחמשים מזמורים
כמספר ק"ן ואשרי הזוכה להגות
הרבה בספר תהלים בימים אלו.

השבו ע קורין את פרשת פנחס,
והיא השבת הראשונה של ימי
בין המצרים הקדושים, ימים
שמקבל מצדיקים שהם מסגלים
מאד להתקרב אל השם יתברך,
וכמו שכתוב (איכה א ג) כל רדפיה
השיגוה בין המצרים, ופרשו
צדיקים, כל רדפיה הינו רודפי י"ה,
שרודפים אחר הקדוש ברוך הוא
כדי להתקרב אליו, ושיגוה בימים
אלו של בין המצרים, כי בימים
אלו שכינתא קדישא איהי בגלותא
והיא מחפשת קו ודירה להתאכסן
שם, וכל מי שמכין ומתקן מקום
מנוחה לכף רגלה שצרו גדול מאד,
והשכר הכי גדול הוא ידיעה זאת
בעצמה שהמלך עכשו מתאכסן
אצלו, כי האם יש כבוד יותר גדול
מזה, שהמלך בכבודו בעצמו נמצא
עכשו אצלי בבית!?

גם אמירת תקוני זהר מאד מסגל
לזה, וכמו שכתוב בריש ספר
התקונים (דף א ע"ב) ורשותא אתיהיב
לון לאליו נשמתי דאתמרכו
מאתריהו בטר קודשא בריה הוא
ושכינתה, לקנא בהאי חבורא
[ורשות נתנה לאלו הנשמות
שנתגרושו ממקומן אחרי הקדוש
ברוך הוא ושכינתו לקנו בחבור
זה] כי ספר תקוני זהר היא ממש
קו להשכינה הקדושה, אשרי הזוכה
להגות בו ולסימו בימים אלו.

ומובא בספרים הקדושים
ששלשה שבתות אלה מכונים
כנגד השלש רגלים, ופרשת פנחס
מכוננת כנגד חג הפסח זמן חרותנו,
פנחס נוטריקון פס"ח נ', הינו שער
הנו"ן של הקדושה, וידוע לנו שעקר
החרות הוא על ידי חרות הפה, על
דרך שכתוב (שמות יד, ב) וישבו ויחנו
לפני פי החירות, ועל ידי שמרבה
לדבר דבורים קדושים של תורה
ותפלה, צדקה וחסד, אזי זוכה
לצאת מכל מיני מצרים ודחוקות
וזוכה לחרות עולם.

על כן בואו נא אחי ורעי היקרים,
ונמשיך על עצמנו קדשת וחרות
חג הפסח, ונתקו קו קדוש בשביל
השכינה הקדושה על ידי דבורי פנו,
ואז בודאי ירחם עלינו השם יתברך
וישלח לנו את משיח צדקינו ויבנה
לנו בית מקדשנו ונזכה בקרוב
להגאל גאלת עולם.

המאחל לכם שבת שלום ומברך!

י"ח תמוז תשפ"ג

העולם הזה גורם לי לחץ...

בכל יום כשאני מתעוררת
אני נזכרת בכל הדברים
שאני צריכה לעשות באותו
יום, ומיד מתחיל הלחץ. איך
אפשר לזכות לשלות נפש
בעולם המלחיצ הזה? האם
יש אפשרות לקום בבקר בלי
לחץ ולהיות רגועה ושלמה?

תשובה

בעזרת השם יתברך, יום 1 ערב
שבת קדש לסדר נשא ראש חדש סיון התשע"ד

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים מאד מאד להקפיד בעת שהולכים לישון
שתהיה מוכנה על יד המטה קערה ונטלה עם מים,
כדי שתכף ומיד כשמתעוררים מהשנה יוכלו לטל ידיים
ולהעביר את הרוח הרעה מן האדם, וצריכים להקפיד
על זה מאד מאד, כי אחרת נדבקת בו רוח רעה, ועקר
הרוח רעה זה העצבות והמרירות והדכאון שמשבבים
את האדם.

כי כשאדם ישן אזי שורה עליו רוח הטמאה, ולכן
התקינו חכמינו הקדושים שתכף ומיד כשקמים
מהשנה בבקר צריכים לטל ידיים שש פעמים לסרוגין,
וזו סגלה להוריד ממנו את הרוח רעה, ותכף ומיד
אומרים "מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי
נשמתו בחמלה רבה אמונתך", ונותנים תודה להקדוש
ברוך הוא שהחזיר לי את הנשמה, ומבקשים ממנו
יתברך: "רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה כל
היום, ותשמרני מכל מיני מקרים רעים, ומכל מיני
פגעי ומקרי הזמן, ואזכה להיות בשמחה כל היום,
וזכני לעשות חסד היום הזה עם כל הבא בידי, ולקבל
את פניו בסבר פנים יפות, ובזכות זה אזכה לישוב
הדעת אמתי, ותוציא אותי מכל מיני לחצים ואזכה
לשלות הנפש, וזכני להיות מישבת בדעתי, ולא אעשה
שום דבר בפזיזות, ועל ידי זה אנצל מכל מיני צרות
ומריבות ומחלקות, ואזכה להפיל בך מעתה ועד עולם,
אמן סלה".

לדעתי אם תקימי את כל זה, אזי ישתנו כל החיים

למה אני צריך את זה!?

במדרש (בראשית רבה יא, ו) מספר: "פילוסופוס אחד שאל את רבי הושעיה, אמר לו אם חביבה היא המלה, מפני מה לא נתנה לאדם הראשון?" ענה לו רבי הושעיה: "כל מה שנברא בששת ימי בראשית צריכו עשייה, כגון החרדל צריך למתק, התורמוסים צריך למתוק, החטין צריכין להטחון, אפלו אדם צריך תקוה". הרי מפרש מדברי המדרש, שהקדוש ברוך הוא ברא את האדם עם חסרון, אדם נולד בלתי משלם, ועבודתו בזה העולם היא להשלים את עצמו, אם אדם יחדיר את הלמוד הזה בעצמו, יזכה להשלים עצמו, הוא ידע שדוקא כל האתגרים והנסיונות שיש לו בדברים מסוימים, הם יביאו אותו לשלמות שלו לאט לאט, אם רק לא יעזב את הרצון ויבקש ממנו יתברך שיזכה לא להתיאש וסוף כל סוף לנצח המלחמה.

למוד זה אנו מוצאים במדרש דוקא במצות מילה, בענין קדשת הברית, שעובדים על האדם בחיים נסיונות, והוא מרגיש הרבה פעמים את ענין החסרון האמור, ואז מגיע המבחן, האם יגיד "זה חסרון, אני לא מתגבר על יצרי..." או שהוא יבין שאת החסרון הזה הקדוש ברוך הוא ברא כדי שיעבד ויתקן את זה!

לא מאשימים אותה על שיש לה חסרון, כי הלא נבראת עם החסרון הזה, נבראת עם יצר הרע, וכמו שכתוב (בראשית ח, כא) "כי יצר לב האדם רע מנעריו" - משננער לצאת ממעי אמו' (בראשית רבה לה, ט), אבל הקדוש ברוך הוא גם נותן לה עצה איך לתקן זאת - שאדם לא נולד מהול, אבל הוא זוכה לקיים מצות מילה ביום השמיני, וכן הוא מקיים (דברים י, טו) "ומלתם את ערלת לבבכם", שזה בכל משך חיי האדם, אדם צריך לעסוק במלת ערלת הלב שלו, בחינת (דברים ל, ו) "ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב ירעה", וזה דבר תמידי שצריכים תמיד להתחזק בו, ולהחדיר תמיד בדעתנו: לא להתרחק מחמת החסרון!

(דרכי איש גיליון קי"ז)

יש כל מיני חסרונות שאדם צריך להתמודד איתם בחייו, בעקר בעבודת השם, שמרגיש כמה חסר לו, כמה הוא מתמודד בחיים רק בגלל חסרון מסוים שנולד עמו, והנסיון גדול והאדם מקשה: "מדוע אני צריך את זה, למה נבראתי כה?"...

והאמת, שאמתה צריך לדעת, שמה שאמתה מחשיב לחסרון גדול אצלך, הוא מעלה גדולה ויש בזה כונה עמקה מהשם יתברך, איך בדיק זה יביא אותך לשלמות שלך.

זה מה שאנו מברכים "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן", שמלבד באור הברכה בפשטות, שמודים להקדוש ברוך הוא על כל מה שברא למלאות החסרונות של אדם באכל ושתיה, ישנו באור עמוק ונפלא במלים אלו:

אנו מודים להקדוש ברוך הוא: אתה בורא נפשות רבות, גדולות קדושות וטהורות, רבות בכמות ובאיכות, ויחד עם זאת בראת גם "וחסרונן", כל מיני חסרונות שבראת באדם בשביל להרים אותו, להדליק את הרצון שלו יותר ויותר.

ואכן, ברכה זו על החסרון אנו מברכים דוקא אחרי אכילה ושתיה אחרי רעב או צמא, כי גם בזה אדם יכול לטעון "למה הקדוש ברוך הוא ברא אותי שאני צריך להיות רעב וצמא ועלי לחפש משהו לאכול? הנה יותר טוב שלא הייתי צריך לאכל, וכה לא חסר כלום... לא צריך לבלות זמן על זה, ואין את כל עניגי הלכות פשרות וכו', לא צריך לאכל, וזהו..."

זה הלמוד של "וחסרונן", לדעת שכה ברא הקדוש ברוך הוא את האדם, שיצטרך לאכל ולשתות, ועל ידי זה יבין שיש לו חסרון בזה שהוא רעב וצמא, ועל כן מיד אחר כך מברך בורא נפשות רבות "וחסרונן", להחדיר בדעתו ידיעה קדושה זו, שכה בראו הקדוש ברוך הוא, וכך התכלית היא למלאות את החסרון הזה...

שלה לטובה, רק תפסידי מאד מאד על נטילת ידיים שחרית, שמי שלא נזהר בזה אני כל היום הוא בלחץ ובדחק ומבלבל מאד.

זכרי היטב מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ס') שכל יום מתחיל אצל האדם בקטנות ובצמצום גדול, וצריכים לראות להרחיב את היום לאט לאט. יעזר הקדוש ברוך הוא שתקיימי את כל זה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

האם התבודדות במחשבה גם נחשבת לתפלה?

שלום לצדיק מיבנאל. האם בזמן שאני במקום שיש בו אנשים ואני מתבודדת במחשבה, זו נקראת תפלה? והאם היא מתקבלת למרות שאינני מוציאה את המלים מהפה?

תשובה

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לכונן קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ל"ד) שעקר התפלה הוא להוציא מהפה דיקא, כי הישועה באה לאדם רק כשמתפלל להקדוש ברוך הוא בפה מלא, כי הדבור הוא כלי השפע, וכתוב (דברים א') "ויברך אתכם פאשר דבר לכם", הינו כפי הדבור כן השפע, אם הדבור הינו כלי השפע הוא בשלמות ובמלאו, אני יכולין לקבל בהם רב שפע, כי עקר התפלה הוא דיקא בפה מלא ולא במחשבה.

אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשטות גמורה, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שבר ישראל מדבר עם הקדוש ברוך הוא, זו הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, ואם אדם היה יודע מה הדבורים שלו פועלים בשמים, הוא לא היה מפסיק לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

המלך מגיע הביתה

// בונים קו

מקבל בין אנשי שלומנו, שמסגל מאד לומר הרבה 'תקוני זהר' בימי בין המצרים, ולסיים אותו אז (או לכל הפחות ללמד ככל שיוכל ואם יזכה יסיים בימי אלול) כי כתוב בתקוני זהר (בהקדמה דף א') 'נתנה רשות לאלו הנשמות שנתגרשו ממקומן אחר הקדוש ברוך הוא ושכינתו, לעשות להם קו בחבור זה', נמצא שיש דרך ועצה קלה לעשות קו ואכסניא להשכינה הקדושה, והוא על ידי אמירת תקוני זהר, ואשרי מי שזוכה לסיים אותו בימים אלו.

// ק"נ המזמורים

אשרי הזוכה לסיים תהלים בימים אלו, כי בק"נ המזמורים שיש בתהלים בונים את הקו לשכינה, ורבונו ז"ל אומר "מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים" (לקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן עג), בתוך התהלים מנחם כל הרצונות והכסופים של דוד המלך שכל ימיו עסק בדבר זה - לבנות קו לשכינה, כי הרי בימיו עדין לא נבנה בית המקדש.

// להוסיף כמה שיותר שלום

כשהקדוש ברוך הוא בא כביכול אלינו, ומבקש: "תעשו לי מקום, אני יכול להתאכסן אצלכם?" צריכים מאד לשמר שהבית יהיה מוכן כמו שצריך, שיהיה רגע אמונה ושמחה שלום ואהבה, כי אם המלך יכנס ויהיה מצב לא נעים בבית, אילו בושות אלו... ולכן צריכים בימים אלו להוסיף כמה שיותר שלום ואהבה מכלל השנה כלה, ואז נזכה לעשות קו לשכינה הקדושה שתשרה אצלנו תמיד.

(אשי ישראל פרשת פנחס תשפ"ג)

בטרם שלח את שליחו לבצוע משימת הבשול, הזהירו: "ראה להדליק בעצמך את הגז, שלא נפשל בבשולי עכו"ם, אם הגז רואה שהגוי כבר הדליק את הכירים, פנה אותם והדלק שוב אתה בעצמך".

בזריזות ירד השליח לבטן האגיה, למים רצון צדיק.

בראותו את הכירים בווערים כבר, זכר את אזהרתו של הרב, הוא פנה את הגז, והדליק מחדש.

רב החובל, ששהה במטבח, שאל: "מדוע אתה מכבה את הגז ומדליק שוב?" בטרם נסה השליח למצא את המלים הנכונות להסביר את הדבר, המשיך רב החובל: "אתה חושש מבשולי עכו"ם! אני יהודי!..."

כשחזר השליח ובגדיו המטעמים הכשרים אל הרב, ספר לו את הדבר.

"וואס? ער איז א איד?!" "מה? הוא יהודי?!"... הגיב הרב בהתרגשות גדולה.

"הייתי מטרד מאד" גלה הרב מבריסק, "מיד כשהגיע ודאג כל כך לילדים שלי, לא נחה דעתי, מדוע הגוי הזה דאג כל כך לילדים? מהי מטרתו?"

עכשו, ששמעתי שהוא יהודי, נחה דעתי" זוהי דרכו של יהודי, לפתח את לבו לדאגת יהודי אחר, למצא דרך איה אפשר לעזור לו למלא חסרונות ברוחניות ובגשמיות, אף יהודי רחוק לא יכול לכבות את הלב היהודי מעצמו.

(אשר בנחל מכתב כומ"ו)

האגיה ששטה לה שבועות ארפים בין נמל אודסה לטורקיה, זכתה לארח על גבה תלמידי חכמים רבים, בראשם הארי העולה פנת מבבל - הרב מבריסק ז"ע.

פיאה ליראי השם, התכוננו היהודים נוסעי הספינה ודאגו מראש לתאם עם מובילי האגיה תנאי ברור - האכל שישג בעת הנסיעה הארפה יהיה כשר וישר, בדקדוק רב, פראוי לבני תורה. ואכו, הספנים עמדו במלתם. אף היחיד שלא באות לטעם מאומה היה הרב מבריסק זצ"ל,

גם לבני ביתו וילדיו הרפים שהיו עמו, הורה לא לאכל מהמזון שמגיע ממטבח האגיה.

רב החובל שם לב לדבר, הוא פנה יחד עם מתרגמן, שביין את שפת הרב ויתרגמו לרוסית, ודפק על דלת חדרו.

"האם אוכל לשאול את כבוד הרב, מדוע הגז נמנע מלאכל?"

המתרגמן העביר לרב החובל את תשובת הרב, "הוא חושש מטיב פשרות המזון".

"ככה?" התפלא רב החובל, "יש לי פתרון!"

"שהרב בעצמו ישלח שליח נאמן עליו למטבח, שיוציא מברכת הדגים החיים דג חי, שיבדק את פשרותו בעצמו, בפנת המטבח יש לנו פלים חדשים אשר לא השתמשו בהם עדין מעולם, במו ידיו יוכל שליח הרב לקלף מפוחי אדמה ושאר ירקות, ולבשלם בעצמו בסירים החדשים".

"כך יוכל הרב להיות בטוח שהמזון כשר למתדרין מן המהדרין" סיים רב החובל את הצעתו בפני הרב.

הרב הרהר קלות בהצעה, והשיב: "נו, שיהיה עבור הילדים..."

לזכות ולרפואת ר' שלמה ברוך בן רבקה הי"ו

לעילוי נשמת סעדיה בן חיים

לזכות עמנואל בן יהודית אריאלה להצלחה ולזיווג הגון בקרוב

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM